

சமகால ஈழத் தமிழ்ப் புதினங்களில் - கருத்தியல்

சு. செல்வகுமாரன் அ,*

அ தமிழ் உயராய்வு மையம், அரசு கலைக் கல்லூரி, பரமக்குடி-623701, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Ideology – in the Contemporary Sri Lankan Tamil Novels

S. Selvakumaran a,*

^a Department of Tamil, Government Arts College, Paramakudi- 623501, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
mugadu.kumaran@gmail.com

Received : 05-04-2020
Accepted : 11-11-2020

ABSTRACT

Contemporary Tamil novels depict human life in different dimensions with aesthetic fineness, depending on some theories, in the background of countries such as Sri Lanka, Singapore, Malaysia, etc., and also the places of refuge and diaspora. Here, we mark Sri Lankan Tamil novels, that the writer should belong to Sri Lanka. He may live in some other diasporic country. Even when they write from any of the diasporic countries like France, Canada, Denmark, Australia, etc., one could observe the smell of flesh and blood of their motherland. We can point out Shobha Shakthi's – Gorilla, m, box; Tamil Nadhi's-Parthenium; Tamil Kavi's –Uuzhi kaalam; Jeevakumar's –kudhitrai vaahanam.

Keywords: Mullaivaikkal, Sri Lanka, Racist, Motherland

ஆசிரியர் குறிப்பு

சு. செல்வகுமாரன் குமரி மாவட்டம் இராஜாக்கமங்கலம் அருகிலுள்ள தெக்குறிச்சியில் பிறந்தவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் இணைப் பேராசிரியராக பணியாற்றி வந்தார். தற்போது அரசின் பணியிட மாற்றத்தினால் அரசு கலைக் கல்லூரி, பரமக்குடியில் பணியாற்றி வருகிறார். ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் குறித்து காத்திரமாக ஆய்வு செய்து கேரளப்பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். கடந்த பத்து வருடங்களாக தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் ஈழம், புலம்பெயர் படைப்பிலக்கியங்கள் குறித்தும், மேலும் கவிதை, கதை, புதினம் குறித்தும் தமிழ்ச்சூழலில் தொடர்ந்து விமர்சனக் கட்டுரைகள் எழுதி வருபவர். 2017 புவரசி எஸ்.பொ.விருது பெற்றவர். கலை இலக்கியப்பெருமன்ற குமரி மாவட்ட வெளியீடான திணை, புவரசி சிற்றிதழ்களின் துணை ஆசிரியர்களில் ஒருவர். இவர் ஆய்வு நூல்கள் மற்றும் கவிதை நூல்கள் என மொத்தம் பத்து நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

முன்னுரை

புதினம் (Novel) தோற்றம் பெற்றது மனிதன் நெடுங்கதை சொல்ல முற்பட்டதின் வெளிப்பாடாயினும் செய்யுள் யாப்பில் விருத்தப்பாக்களாலான கதை சொல்லல் மரபு புதினத் தோற்றத்திற்கு முன்பே உருவாகியிருந்தமை கவனத்திற்குரியது. தமிழின் புனைவிலக்கிய உருவாக்க வரலாற்றில் புதினத்தின் வருகை இன்று புதிய பாய்ச்சலை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றது. கதை சொல்வதும் கதையைக் கேட்பதும் மானுட வரலாற்றில் முக்கிய ஒருநிகழ்வு என்பதன் தொடர்ச்சியாகவே இதனை பார்க்க முடிகிறது. எனவேதான் வாழ்வின் அனுபவங்களாகவும், புனைவுகளாகவும் வெவ்வேறு தளங்களில் இருந்து புதின இலக்கியம் தொடர்ச்சியாக இன்று வந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

சமூகத்தை, வரலாற்றை, அரசியலை, தனிமனித அகமனதை பாத்திரங்களின் உரையாடல் மூலம் அழகிய உரைநடை மொழியில் வெளிக்கொணர் நமக்கு கிடைத்த ஒரு அரிய கலைவடிவமாகவே புதினத்தைப் பார்க்கமுடிகிறது. தமிழில் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை, சித்திலெப்பை மரைக்காயர் போன்றோரால் தொடங்கப்பட்ட தமிழ்ப் புதினத்தின் வரலாறு இன்று கருத்தியல், கோட்பாட்டுத்தளத்தின் அடிப்படையில் வெவ்வேறு வகைமைகளாக இனங்காணத்தக்க அளவில் வளர்ச்சியுற்றிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. “நம் எண்ணப்படி பொருத்தமான உலக நோக்கினை உடைய ஒரு நாவலாசிரியனிடத்துக் கலையம்சம் இல்லை எனில் அவனது ஆக்கம் இலக்கியமாகாது. உலக நோக்கும், அழகியலும் பாலில் நெய்யாக இணைய வேண்டும். அத்தகைய கலை உயிர்ப்புடன் தோன்றும் நாவல்கள்தான் உண்மையான நாவல்கள்” (Karthigesu Sivathamby, 2011) என்கிறார் கார்த்திகேசு. சிவத்தம்பி. இக்கூற்று ஒரு படைப்புக்கு உலகியல் பார்வையும், கலையம்சமும் எத்தகைய அவசியம் என்பதையும், தெளிவுபடுத்துவதாய் உள்ளது.

சமகாலத் தமிழ்ப் புதினங்கள் இன்று கோட்பாடுகள் சார்ந்தும் மற்றும் ஈழம், சிங்கப்பூர், மலேசியா என அயலகம் சார்ந்தும், புகலிடம், புலம்பெயர் எழுத்து என வேறுபட்ட பரிணாமங்களில் மானுடவாழ்வை அழகியல் நேர்த்தியோடு பேசுகின்றன. புதினங்களை நாம் வாசிக்கின்ற போது நமக்குள் ஏற்படுத்துகின்ற சலனங்கள் அசாத்தியமானவை. இவை வாழ்வு குறித்து வேறுபட்ட புரிதல்களை தருவதோடு வாழ்வை ஆழப்படுத்தவும் அகலப்படுத்தவும் செய்கின்றன. மனித மனங்களை பண்படுத்துவதும், சமூகக் கரிசனத்தை ஏற்படுத்துவதும் கலையினை மிளிர்ச் செய்வதுமான வேலைகளையும் செய்கின்றன. ஆக தமிழில் சமகாலப் புதின இலக்கியங்கள் உலகின் வேறுபட்ட மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப பல்வேறு தளங்களில் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் சமகாலத்தில் ஈழத்திலிருந்து வெளிவருகின்ற புதினங்கள் ஈழத்துப்போர் வாசனையோடு புகலிட வாசனைகளையும் விரவியதாய் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் விளிம்பு நிலை வாழ்வை பேசுகின்றன.

ஈழத் தமிழர்களின் புதின வரலாறு என்பது 1885-ல் சித்திலெப்பை மரைக்காயரின் “அசன் பேயுடையகதை” யில் இருந்து துவங்குவதாகவும், 1891 ல் வெளிவந்த எஸ். இன்னாசி தம்பியின் “ஊசோன் பாலந்தை கதை” என்றும், 1895 ஆம் ஆண்டு திருகோணமலை த. சரவண முத்துப் பிள்ளை எழுதிய “மோகனாங்கி” யில் இருந்து துவங்குவதாகவும் மாறுபட்ட கருத்துகள் உண்டு. இதனைத் தாண்டி யோசிப்பவர்களும் கூட உண்டு. காரணம் இந்த

புதினங்கள் ஈழத்தை சார்ந்தவர்களால் எழுதப்பட்டாலும் அதன் பொருண்மையும், கதையின் மையகளமும், மொழியும் ஈழம் சார்ந்ததாக இல்லை என்ற விமர்சனத்தை மறுத்துரைப்பவர்கள் முன்வைப்பதுதான். இது ஒரு வகையில் ஈழத் தமிழ்ப் புதினங்களின் தோற்றகாலப் பிரச்சனையாகும்.

நா. சுப்பிரமணியம் ஈழத்தமிழ் நாவல்களின் தோற்றுவாய் காலம், சமுதாய சீர்திருத்த காலம், எழுத்தார்வக்காலம், சமுதாய விமர்சனக் காலம், பிரதேசங்களை நோக்கி என்பதாக ஐந்து நிலைகளில் வகைமைப்படுத்துகிறார் (Subramaniam, 1978). இதனையே எழுத்தாளர் தேவகாந்தன் தோற்றகாலம் (1891-1930), மறுமலர்ச்சி காலம் (1931 - 1956), தேசியவாத காலம் (1955 - 1972) வியாப்தி காலம் (1983-2000) என்பதாக நான்கு நிலைகளில் வகைமைப்படுத்துகிறார். இந்த வகைமைகளுக்கு இருவர் தரும் விளக்கங்களும் பெரிதும் ஏற்புடையனவாகவே உள்ளன.

மேற்கூட்டிய வகைமைகளில் சுப்பிரமணியம் குறிப்பிடும் சமுதாய விமர்சனக்காலம், தேவகாந்தன் குறிப்பிடும் தேசியவாதகாலம் மற்றும் வியாப்திகால புதின உருவாக்கத்தின் நீட்சியாகவே சமகாலப் புதினங்களின் கருத்தியலை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

சமகால ஈழத் தமிழ்ப் புதினங்களின் தோற்றப் பின்னணி

தமிழீழ ஈழவரலாற்றில் 1950 க்கு பின்பான சூழலில் இயல்பான வாழ்க்கை முறை திரிந்து தமிழின ஒடுக்குமுறை, அதனை தமிழர்கள் எதிர்கொள்ளல் அல்லது போர் என்பதாக மாறிப்போய் விடுகிறது. இந்த பின்னணியிலேதான் சமகால ஈழத்தமிழ்ப் புதினங்களின் தோற்றமும் பாடுபொருளும் அமைகிறது. விளைவு 2009-ல் முள்ளிவாய்க்காலில் போர் முடிவுக்கு வரும் வரையிலுமாக அவர்களிடம் நிகழ்ந்த போர், உயிர், உறவு, உடமைப் பொருட்களின் இழப்புகள், இராணுவத்தினர், தமிழீழ விடுதலைப்படையினர், அமைதிப் படையினரின் நெருக்கடிகள் இராணுவச் சிறைமுகாம், அகதிமுகாம் என பட்டபாடுகளும், வலிகளும் இருள் படர்ந்த வரலாறுகளாய் உள்ளது.

மேலும் அவர்களிடம் ஏற்பட்ட உள்ளூர் இடப்பெயர்வு, அந்நிய தேசங்களுக்கு மேற்கொண்ட புலப்பெயர்வு, புலப்பெயர் பயணத்திற்கான விசா, பாஸ்போட் பெறுவதில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இத்தோடு புகலிட நாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்களிடம் ஏற்பட்டுள்ள அந்நியப் பண்பாட்டு கலப்பு, சாதியக்கலப்பு திருமணம் தொடர்பான பிரச்சனைகள், பாலியல் உணர்வை கட்டுப்படுத்த இயலாத தவிப்பு, அந்நிய நாட்டு குடியரிமை பெறுவதிலான சிக்கல்கள், பண்பாட்டு நெருக்கடிகள், தங்குமிடம், தொழில், இனவெறி தாக்குதலுக்குள்ளாதல், அந்நாட்டு மொழி சார்ந்த குறைந்தபட்ச அறிவு கூட இல்லாது அந்நிய நாடுகளில் வாழ்வை எதிர்கொள்ள இயலாது நெருக்கடிக்குள்ளாதல் போன்றவை முக்கியமானவையாகும்.

மேலும் ஊரில் இருப்பவர்கள் அயல்தேசம் சென்றவர்கள் குறித்தும், கடந்த கால வாழ்வு குறித்தும் கொண்ட நினைவலைகள், அது போல புகலிடம் தேடிச் சென்றவர்கள் ஊரில் உள்ள உறவுகள் குறித்தும், கடந்தகால தருணங்கள் குறித்துமாக கொள்ளும் நினைவலைகள்,

போர்முடிந்தும் சொந்த நாட்டிலேயே முள்வேலிக் கம்பிகளுக்கிடையே தமிழ்மக்கள் அகதியாக்கப்பட்டமை, குழந்தைகள் கல்வியை, வாழ்வை தொலைத்து நிற்கும் அவலம், புதைகுழி வாழ்வு என்பன கழிவிடுக்கத்துக்குரிய வலி நிறைந்த காட்சிகள் இவை யாவும் சமகால ஈழத்தமிழ் புதினங்களின் கருத்தியலாக பார்க்கமுடிகிறது.

ஈழத் தமிழ் புதினங்கள் என இங்கு நாம் அடையாளப்படுத்துவது புதின ஆசிரியர் ஈழத்தை சார்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். அவர் வசிப்பது ஈழத்திலோ, அல்லது புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலோ கூட இருக்கலாம். ஏனெனில் இவர்கள் ஈழம், மற்றும் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளான பிரான்ஸ், கனடா, டென்மார்க், ஆஸ்திரேலியா என எந்த நாட்டிலிருந்து அவர் எழுதினாலும் அவர்களது எழுத்தில் தாயகம் மற்றும் புகலிட எழுத்துக்கள் இரத்தமும் சதையுமாக மேற்கட்டிய கருத்தியல் சார்ந்ததாக இடம் பெற்றிருப்பதை பார்க்க இயலும்.

சான்றாக ஷோபாசக்தியின்- கொரில்லா, Box கதைப்புத்தகம், தமிழ் நதியின்- பார்த்தீனியம், தமிழ்க்கவியின்- ஊழிக்காலம், ஜீவக்குமாரின்- குதிரை வாகனம், சேனனின்- லண்டன்காரர், செங்கை ஆழியாளின்- விடியலைத் தேடி, குணா கவியழகனின்- விடமேறிய கனவு, யோ. கர்ணனின்- கொலம்பசின் வரைபடங்கள், செழியனின்- வானத்தைப் பிளந்த கதை, என இன்னும் பலவற்றை சொல்லலாம் (Tamilkavi, 2013; Tamilnathi, 2016; Shoba Shakti, 2015; Shoba Shakti, 2001; Tamilnathi, 2016; Jeevakumaran, 2017; Kuna Kaviyalahan, 2015). இப் புதினங்களின் கருத்தியலை மையப்படுத்தி இக்கட்டுரை அமைகிறது. குறிப்பாக தமிழகப் புதின உலகில் பேசப்படாத பல விஷயங்கள் ஈழத்தமிழ்ப் புதினங்களில் விவாதிக்கப்படுகின்றன என்பது அவதானிக்க வேண்டிய விஷயமாகும்.

போராளிக்குழுக்கள் பற்றிய பதிவுகள்

ஈழத்துப் போரிலக்கியத்தின் பாடுபொருளில் விடுதலை இயக்கங்கள் அல்லது போராளிக்குழுக்கள் பற்றிய பதிவு என்பது மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். இவை புதின இலக்கியத்தில் எத்தகைய மதிப்பீட்டைப் பெற்றுள்ளன என்பதை அறிவதாக இது அமைகிறது. ஷோபாசக்தியின் “கொரில்லா” ஈழத்தில் தாயகத்தின் விடுதலைக்காக இயக்கப்பணி செய்த ரொக்கிராஜ் பாரிஸில் யாகப்பு அந்தோணி தாசனாக அறிமுகமாகிறார். பாரிஸில் தஞ்சம்கோரும் விண்ணப்பம் ஒன்றினை சமர்ப்பிக்கும் அவர் அதில் தனது இளமைக்கால அனுபவத்தை எடுத்துரைப்பதன் மூலம் ஈழத்தின் போராட்ட வரலாறுகளை முன்வைக்கின்றார். அதில் அதிகாரம், வன்முறை பற்றி பேசுகின்ற போது இலங்கை ராணுவத்தின் செயல்பாட்டுக்கு இணையாக அமைதிப்படையையும் தமிழ்ப் போராளிக் குழுக்களையும் வைத்துப் பார்க்க வேண்டிய நிர்பந்தம் அவருக்கு ஏற்படுவதன் மூலம் இயக்கங்கள் விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது (Shoba Shakti, 2010).

மேலும் Box புதினத்தில் போர் மற்றும் இயக்கச் செயல்பாட்டை விவரிக்கும் ஷோபாசக்தி, 1813 ம் ஆண்டு காப்டன் டென்னிஸன் ஸ்டீவ் தலைமையில் வவுனியாவைச் சேர்ந்த அமையான் கிராமத்தில் ஆங்கிலேயப் படைகளுக்கும் பண்டார வன்னியனுக்குமாக நடைபெற்ற போரில் ஆங்கிலேயப் படை பெட்டி (Box) வடிவ உத்தியைக் கையாண்டு பலரையும் கொலை செய்கின்ற செய்தியை குறிப்பிடுகின்றது. இங்கு கையாளப்பட்ட பெட்டி

(Box) வடிவ உத்தியை ஷோபாசக்தி சிங்கள இராணுவம், புலிகள் இயக்கத்தோடு இரண்டறக் கலந்திடச் செய்வதன் மூலம் முள்ளிவாய்க்காலில் தமிழினம் அழிந்துபடுவதற்கும் இந்த (Box) பெட்டியை காரணமாக அடையாளப்படுத்துவதும் இயக்க விமர்சனமாக கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

ஈழத்துத் தமிழ்ப் புதினங்களில் தமிழ்நதியின் பார்த்தீனியம் புகலிடம் சார்ந்த விசயங்களை முற்றிலும் தவிர்த்து ஒரு இயக்கப் போராளியாக விளங்குகின்ற வசந்த் (பரணி) மற்றும் அவர்தம் காதலி வானதி எனும் இருமுக்கிய கதாபாத்திரங்களின் வழியாக எழுதிச் செல்கின்றது. குறிப்பாக இதுவரையில் வெளிவந்துள்ள பல புதினங்களும், கட்டுரைகளும் இயக்கச் செயல்பாடுகள் குறித்து பதிவு செய்கின்ற போது விடுதலைப்புலி அமைப்பினரே ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப், புளட், ரெலோ போன்ற இயக்கங்கள் மீது தமது மேலாதிக்க வன்மத்தை செலுத்தியதாக, ஜனநாயகமற்ற போக்கை செயல்படுத்தியாக குற்றஞ்சாட்டுவதை பார்க்க முடிந்தது. தமிழ்நதியோ பார்த்தீனியத்தில் இந்திய அமைதிப்படை குறித்த விமர்சனத்தை முன்வைப்பதோடு இன்னபிற பல விடுதலை அமைப்புகள் விடுதலைப்புலியினரை அழித்தொழிப்பதில் கவனம் செலுத்துகின்ற ஒரு போக்கை பதிவு செய்கின்றார். ஆனால் பிற இயக்கங்கள் அத்தகையதான நிலைப்பாட்டை எடுப்பதற்கான சில முன்உபாயங்களை (தவறுகளை) விடுதலைப் புலியினர் செய்து வைத்திருந்ததையும் பரணி, தனஞ்செயன் உரையாடல் மூலம் தமிழ்நதி வெளிப்படுத்துகின்றார். இத்தகையதான உரையாடல்களே பார்த்தீனியத்தை ஒரு பக்கச்சார்பற்ற புதினமாகவும் நகர்த்திச் செல்கின்றது.

மேலும், பள்ளி வகுப்பில் ஏற்படுகின்ற வசந்தன், (பரணி) வானதி காதல் பற்றி குறிப்பிடுவதோடு பரணி உள்ளிட்ட 4 பேர் ஒன்றாக விடுதலைப்புலி இயக்கத்தில் சேர்வதையும் பதிவு செய்கின்றது. இயக்கத்தில் சேர்ந்த அவர்களை கடல்வழியாக தமிழகத்தில் உள்ள வேதாரண்யம் பகுதிக்கு அழைத்துச் செல்கின்றனர். அங்கிருந்து சிறு அணிகளாக மலைப்பகுதிகளுக்கு அழைத்துச் சென்று பயிற்சியளித்து அவர்களை போராளிகளாக இலங்கைக்கு அனுப்பதல். சென்னையில் செயல்பட்டு வருகின்ற அலுவலகத்துக்கு பொறுப்பாளராக நியமித்தல் என பலநிகழ்வுகள் சித்தரிக்கப் படுகிறது. மேலும் பயிற்சியின் கடுமை, பயிற்சியாளர்களுக்கு மாற்றுப் பெயர் வழங்குதல், பயிற்சி முடிய போராளிகளோடு பிரபாகரன் வந்து சந்தித்து உரையாடுவது என்பன உள்ளிட்ட பல முதன்மையான பதிவுகள் இயக்கங்கள் சார்ந்து கவனத்திற்கு உரியனவாகும்.

பரணி கலந்து கொண்ட பயிற்சி இறுதி கட்டத்தை நெருங்கிய வேளையில் களத்திலேயே பல இளைஞர்கள் இயக்க ஜனநாயகம் பற்றி பேசுவதும், எந்த விடுதலை இயக்கம் என தெரியாமலே வந்து இணைந்து கொண்டிருப்பதும் புலப்படுத்தப்படுகிறது. பின்னர் மாற்று இயக்கம் கட்டவிளைதல் என்பன அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வுகளாகும். அத்துடன் இயக்கத்தை வழி நடத்துகிற மூத்த பொறுப்பாளர்களில் குறிப்பாக மாத்தையா போன்றவர்களின் அணுகுமுறை இயக்கத்திற்காக பொது விதிகளைத் தாண்டி எப்படி தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கான ஒன்றாக மாற்றம் பெறுகிறது. அது பரணி போன்ற நேர்மையான இயக்க விசுவாசம் மிக்கவர்களை எப்படி பாதிக்கின்றது என்பதையும் கவனப்படுத்துகின்றது.

செங்கை ஆழியான் தனது “விடியலைத் தேடி” புதினத்தில் இக்கருத்தியலை வலியுறுத்துவது பற்றி குறிப்பிடும் க. நவம்,

“2011 இல் விடுதலைப் புலிகளை மிகக்கடுமையாக விமர்சித்து எழுதப்பட்டதுதான். விடியலைத் தேடி எனும் நாவல். பேரினவாதத்திற்கு எதிராக மேற்கொண்ட போராட்டங்கள் யாவும் பூச்சியமாயின என்றும் அதற்கான முழுப்பொறுப்பும் விடுதலைப் புலிகளையே சாரும் என்றும் கூறும் செங்கை ஆழியான், தமது கண்டனங்களையும் அவற்றிற்கான காரணங்களையும் இந்நாவலில் அடுக்கிக் கொண்டே போகிறார். எத்தனை சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. அத்தனை பேச்சு வார்த்தைச் சந்தர்ப்பங்களையும் பிரபாகரனின் பிடிவாதம் வீணாக்கியது” என்கிறார். (நூல் அறிமுகம்- விடியலைத்தேடி ஊடாக செங்கை ஆழியானை நினைவு கூர்தல்) என்று குறிப்பிடுவதும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

குணாகவியழகனின் “விடமேறியக்கனவு”. புனைவில் உருத்திரன் தான் சிறுவயதில் பள்ளி சென்று திரும்பிய போது இலங்கை விமானம் குண்டு வீசியதையும் அப்போது அவன் வேலியோரத்தில் பதுங்கியதையும், உயிர்தப்பி வீட்டிற்கு வந்த அவன் அம்மாவை வீட்டின் நடுப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஓடைக்குள் கண்டுபிடிப்பதையும் பதிவு செய்கிறது. எனினும் அடுத்த சில நிமிடங்களில் வேறுவித ஓசையோடு சூட்டுச் சத்தம் கேட்கவே அம்மா, “பொடியங்கள் வந்திட்டாங்கள் திருப்பி அடிக்கத் தொடங்கிட்டாங்கள் பிள்ளையாரப்பா” (விடமேறியக் கனவு, ப-9) என்பதாக தம்மை ஆற்றுப்படுத்திக் கொள்வதையும் ஊடாகவே, “அழிவார் போறாங்கள் பொடியன் வந்தவுடனே ஓடிட்டாங்கள்” (விடமேறியக் கனவு, ப-9) என்பதும் தமிழ்மக்கள் விடுதலைப்புலிகளை தங்கள் பாதுகாவலர்களாக நம்பியிருப்பதையும், அதை உறுதிப்படுத்து வதாக அவர்களது செயல்பாடுகள் இருப்பதையும், அது போல தமிழீழ விடுதலைப் படையினருக்கு அஞ்சி சிங்கள இராணுவம் புறமுதுகிட்டு ஓடியிருப்பதையும் இப்பகுதி உணர்த்துகிறது. இயக்கங்கள் குறித்த பதிவில் இது போன்ற புலி ஆதரவு நிலைப்பாட்டை தமிழ்நதி, தீபச்செல்வன், நிலாந்தன். தமிழ்க்கவி போன்றோர்கள் நடுநிலையோடு தொடர்ந்து முன்னெடுத்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலும் தனிப் பயிற்சி நிலையம் (டியூசன் வகுப்புக்கு) சென்று வரும் கதைசொல்லியின் தங்கை பபிதா ஒருநாள் அவளது தோழியான சுபாவோடு சேர்ந்து சொல்லாமல் கொள்ளாமல் இயக்கத்திற்கு சென்று விடுகிறார். பபிதா காணாமல் போனதால் பபிதாவை இயக்க முகாம்களுக்கு தேடிச் சென்ற கதைசொல்லி மற்றும் அவரது நண்பர் பாலன் சுபாவின் அண்ணன்மார்களிடம் இயக்கம் நடந்து கொள்ளுகின்ற விதமும் அதிகாரத்தின் செயல்களை அடையாளப் படுத்துவதாய் உள்ளது.

இங்கு இயக்கங்களின் போக்கு குறித்து ஆட்டோகாரர் நிகழ்த்தும் உரையாடலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிறது. “தம்பியவை... மக்களுக்காகப் போராடும் என்று புறப்பட்டவர்கள் மக்களுடன் பேசுவதற்கு வன்முறையையும் துப்பாக்கியையும் தூக்கினால் இந்தப் போராட்டம் இறுதியில் வெற்றி பெறாது, வயோதிபரான அந்த ஆட்டோட்ரைவர் சொன்னதை நாம் அனைவரும் மெளனமாக ஆமோதித்தோம். எந்த ஜனநாயக அமைப்பும் பெரும்பான்மையைப் பெறும் பொழுது அதுவே ஒரு சர்வாதிகார அமைப்பாக மாறிவிடுவதுண்டு என எங்கோ படித்த ஞாபகம் வந்து போனது” (Jeevakumaran, 2017) என்பதான

பதிவுகளும் விடுதலைப்புலிகள் உள்ளிட்ட அனைத்து இயக்கங்களையும் விமர்சனப்படுத்துகிறது.

போரிலக்கியத்துக்கான வலிநிறைந்த பதிவுகள்

சமகால ஈழத்து இலக்கியம் என்றாலே அது முற்றிலும் போரிலக்கியத்துக்கான அத்தனை குணாம்சங்களும் கொண்டவை. அதில் இரத்தவாடையின் வீச்சம் தவிர்க்க இயலாத ஒன்று. ஈழத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழினத்தின் மீதான தாக்குதல் என்பது பல்முனை சார்ந்தது. சிங்கள அரசுயந்திரம், சிங்கள மக்கள், விடுதலை இயக்கங்கள், அமைதிப்படை, புகலிட நாட்டின் முதலாளித்துவம், இனவெறியர்கள் என நீள்கிறது. இதனை ஊழிக்காலம் புதின முன்னுரையில் பதிவு செய்யும் நா. விஸ்வநாதன், “இது புதினம் என்று வகைப்பட்டாலும், இது ஒரு வாக்கு மூலம்தான். எரிந்த தீயைக் காட்டும் சாம்பல் இது, பிரிந்த உயிர் சிந்திய உறைந்த ரத்தம் இது. கதறியழுத கண்ணீர் தடம் இது” (ஊழிக்காலம், ப-8) என்கிறார்.

குணாகவியழகன் விடமேறியக் கனவில் போராளிகளைப் பற்றி குறிப்பிடுகிற போது இராணுவச்சிறையில், இராணுவக் கடல்புலி சீலனை படுக்கவச்சி குதிக்கால் இரண்டினையும் அடிச்ச அவனை நிற்க இயலாமலும், கக்கூசுக்கு போக முடியாமலும் ஆக்கிய வரலாறு. அது போலவே சில சூழல்களில் சிறையில் இருந்த ரவி உட்பட அனைவரும் அடுத்து என்ன நிகழுமோ என பீதியில் உறையும் அவலங்கள் உள்ளிட்ட பல நிகழ்வுகளை புதினத்தில் ஆங்காங்கே புலப்படுத்துகின்றார். அது போலவே ஜீவகுமாரனின் “குதிரைவாகனம்” 1958 ல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட கலவரத்தில் புதினத்தின் முதன்மை பாத்திரங்களில் ஒன்றான சண்முகத்தாரின் பத்து கடைகளுக்கு ஒரே நேரம் சிங்களவன் ஒருவன் வைத்த தீயில் பெரியமாமி இறந்து போவதும், இந்த வலி பொறுக்கமுடியாமல் அப்பப்பா நெஞ்சுவலியால் இறந்து போகும் வலி மிகுந்த நிகழ்வையும் பதிவு செய்கிறது (Kuna Kaviyalahan, 2015).

ஈழத்தின் வலி நிறைந்த வாழ்வை தமது உரையாடல் ஒன்றில் குறிப்பிடும் தீபச்செல்வன், “யுத்தம் மீண்டும் மீண்டும் துயர் மிக்க வாழ்க்கையை விரித்துக் கொண்டே சென்றது. யுத்தம் மீண்டும் மீண்டும் அலைச்சல்களையும், இழப்புகளையும் தந்தது. பதுங்குக் குழிகளை வெட்ட முடியாத வயதில் தரைகளில் பதுங்குவதும், பின்னர் நிலமெங்கும் பதுங்கு குழிகளை வெட்டுவதுமாகக் கழிந்தது எங்கள் வாழ்க்கை. எனது சனங்களை வதைத்த யுத்தத்தைக் கண்டு நான் அஞ்சி ஓடி ஒழிந்திருக்கும் பொழுது எனது ஒரே அண்ணன் யுத்தத்திற்கு எதிராக போராடும் மனநிலையில் இருந்தான். தனது பத்தாவது வயதிலேயே அவன் இயக்கத்தில் சேர்ந்தான் 16 வயது வரை அவன் ஐந்துதரம் போராட்டத்தில் சேர்ந்து திரும்பி அம்மாவிடம் இணைக்கப்பட்டான்.” (Shoba Shakti, 2010) போன்ற பதிவுகளும் கழிவிரக்கத்துக்கு உரியனவாக உள்ளன.

புலம்பெயர் துயரமும் - புகலிடத்துப் பண்பாட்டுச் சிக்கல்களும்

போரை மையப்படுத்தி ஈழத்திலிருந்து உலக நாடுகளை நோக்கி புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்களை மூன்று நிலைகளில் பாகுபாடு செய்யலாம். அவ்வாறு வகைமைப்படுத்தி பார்க்கின்ற போது புலம்பெயர்ந்தவர்கள் அனைவரும் ஒன்றல்ல அவர்கள் முற்றிலும் வேறுபட்ட நிலைகளில் வாழக்கூடியவர்கள். அவர்களின் துயரமும் வலியும் வேறுபட்டவை என்ற நுட்பத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். இவை குறித்து சு.செல்வகுமாரன் அவரது நூலில் வரிவாக குறிப்பிட்டுள்ளார். பார்க்க (ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் பன்முக வாசிப்பு, ப-8) மேலும் இக்கருத்தியலைப் பற்றி செ. யோகநாதனும் தனது நூலில் மூன்றாக வகைப்படுத்தியிருப்பதைக் காணலாம் (Selvakumaran, 2015; Selvakumaran, 2008).

“மூன்றாவது பிரிவினர் தமதுவாழ்விடம், தொழில், உறவினர், நிம்மதி என்று எல்லாவற்றையும் இழந்து எகிறிவிழும் கடல் வழியே படகுகளில் வந்து அரசால் ஏற்கப்பட்டு அகதி முகாம்களில் வாழுகின்ற பாவப்பட்டமக்கள். தன்வயிற்றைத் தானே நிரப்பிக்கொள்ளத் திணறும் ஏழை தேசமொன்றுக்கு இந்தமக்கள் பெருஞ்சுமையே ஆயினும் இவர்களை அது கருணையோடு ஏற்றுக்கொண்டது. இந்த மக்கள் சொந்தவீட்டில் உழைப்புத்திறனும் சந்தோஷமும் நிறைய, வாழ்ந்தவர்கள். இப்போதைய சந்தர்ப்ப நிர்பந்தங்களால் எல்லை களுக்குள் மனம்நசங்கி எதிர்கால நிம்மதி என்ற ஒரே பிடிமானத்தோடு வாழ்வின் நாட்களை புரட்டிகொண்டிருக்கின்றவர்கள்” (தஞ்சம் புகுந்தவர்கள், பக்- 5,6) யோகநாதன் குறிப்பிடும் இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது பிரிவினர் படும் துயரங்கள் ஈழத்துப் புதினங்களில் பலராலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது (Yoganathan, 1978).

மேலும் “குதிரைவாகனம்” புதினத்தின் முக்கிய பாத்திரங்களுள் ஒன்றான பபிதா போராளிக் குழுக்களில் சேரவே, வீட்டுக்கு போலீசும் இராணுவமும் தேடிவரத் தொடங்குகிறது. இச்சூழல் பபிதாவின் சகோதரனான கதைசொல்லி எந்நேரத்திலும் கைது செய்யப்படலாம் என்ற நிலையை உருவாக்குகிறது. கதைசொல்லியும் நெருங்கிய நண்பரான சாம்பசிவ குருக்களின் மகன் பாலசுப்பிரமணிய குருக்களும் மாஸ்கோ வழியாக ஐரோப்பிய நாட்டிற்கு செல்ல முயல்கின்றனர்.

இங்கே எங்கடைவளைவு, எங்கடைகுடும்பம் என்று பேசித்திரிந்த சண்முகத்தார் பேரனுக்கு வெளிநாடு செல்ல தேவையான பணம் கூட இல்லது போகின்றது. அம்மாவின் நகை, பபிதாவின் நகைகளை விற்றும் பணம் காணாமல் போகவே அப்பா என்ன செய்ய என யோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது அவர்களின் பெரிய வளைவு மற்றும் பெரிய வீட்டைக் கொடுத்தால் தேவையான பணத்தை தருவதாக காரை நகர் வியாபாரி ஒருவர் கூறுகிறார். இதனால் அப்பா பெரும் பதற்றத்திற்கு உள்ளாகின்றார். இது போன்ற பெரிய அளவிலான அபத்தங்களும் எதிர்கொள்ள இயலாத இயலாமைகளும் அதிகாரம், கௌரவம் சார்ந்த தகர்வுகளின் பதற்றங்களும், சுனாமியைப் போல புதினம் முழுமையும் சண்முகத்தார் குடும்பத்தை சுழற்றியடிக்கின்றது.

அந்நிய நாடுகளுக்கு பயணிக்கத் திட்டமிட்ட கதைசொல்லி மற்றும் பாலன் எப்படியாவது கொழும்புவில் இருந்து விமானம் ஏறிவிட்டால் போதும் என்பதே இலக்காக கொள்கின்றனர். இங்கு உயிர், உடமை பாதுகாப்பு சார்ந்த ஒரு நெருக்கடி அவர்களுக்கு

ஏற்படுகிறது. இது பிற நெருக்கடிகளுக்கு ஈடானது அல்ல என்பதையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். இவர்களின் பயண இலக்கு என்பது காத்திருந்து போக வேண்டிய இடத்துக்குப் போய் சேர்தல் என்பதல்ல. மாறாக இங்கிருந்து தப்பித்தலே இலக்காகிறது. இதுவே புகலிடப் பயணத்தில் முக்கியமான ஒரு அம்சம் ஆகும். எனவேதான் டென்மார்க் செல்ல வேண்டிய அவர்கள் மாஸ்கோ சென்று பின்னர் அங்கிருந்து டென்மார்க் செல்ல நேரிடுகிறது. ஊடாகவே நெருக்கடிச் சூழலில் ஒரு மனிதன் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு பயணிப்பதிலான சிக்கல்களும், அதற்கு ஏஜென்டுகள் காட்டுகிற தில்லுமுல்லுகளையும் புதினம் மிகவும் சார்பாக பதிவு செய்கின்றது.

புதினத்தில் ஜீவகுமாரன் போரை மையப்படுத்தி நிகழ்த்துகின்ற கட்டுடைப்புகளை அவர் சமூகம், குடும்பம், கருத்து போன்ற வற்றில் விரிசல்கள் வந்துவிடாதபடி சமப்படுத்தி கொண்டு செல்வது என்பதும் கலை சார்ந்த ஒரு தொழில் நுட்பமாகவே பார்க்க முடிகிறது.

“கலைகள் அனைத்தும் காலத்தால் தகவமைக்கப் படுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழலின் கருத்துக்கள் விருப்பங்கள் தேவைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளுக்குப் பொருந்துகின்ற அளவில் அவை மானுடத்தை முன்னிலைப் படுத்துகின்றன. ஆனால் அதே நேரத்தில் வரலாற்றின் தருணத்திற்குள் கலை இந்த எல்லையையும் தாண்டிச் செல்கிறது என்பதுடன் ஓர் இடைவிடாத வளர்ச்சிக்கு உறுதியளித்து ஒரு மானுடத்தருணத்தையும் படைக்கிறது” (கலையின் அவசியம், ப- 15) எனும் எர்னஸ்ட் ஃபிஷர் கருத்து இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும் (Ernest Fisher, 2014).

புகலிடச்சூழலிலே வளர்ந்த பானு அங்குள்ள பல்கலைக்கழகத் திலேயே படித்து பட்டம் பெற்றக் கையோடு தன் காதலை வெளிப்படுத்துவதும் அதற்கான எதிர்ப்பு கிளம்புகிற போது பானுவிடம் இருந்து வெளிவரும் எதிர்வினையும் மிகவும் முக்கியமானது. பிறந்து மூன்று மாதத்தில் இருந்தே இந்த நாட்டுக் கலாசாரத்தில் வளர்ந்துவிட்டுத் திருமணவயது வரேக்கை மட்டும் அப்படியே நீங்கள் காட்டும் ஒருவனுடன் வாழ்வை இணைப்பதை என்னால் கற்பனை பண்ண முடியாது அப்பா என்பதும், தொடர்ச்சியாக,

“அமெரிக்காவிலே வளர்ந்த ஒருத்தியிடம் ஒரு அச்ச வேலியாளையும், கொப்பனேகனில் இருக்கும் ஒருவனிடம் ஒரு கொடிகாமத்தானையும் எதிர்பார்க்கிறியள் அது முடியாதம்மா” (குதிரைவாகனம், ப- 59,60) எனும் வரிகள் பெண்ணிலை வாதம், முற்போக்குச்சிந்தனையின் தேவை கருதி பார்க்க வேண்டியதாயுள்ளது. இவை புலம்பெயர் பயணம் மேற்கொள்வதில் இருக்கின்ற உயிர், பொருளாதார நெருக்கடியோடு புகலிட நாட்டில் ஏற்படுகின்ற பண்பாட்டு நெருக்கடி உள்ளிட்ட பல நெருக்கடிகளை கவனப்படுத்துகின்றன.

Box புதினத்தில் ஷோபாசக்தி புகலிடம் பற்றி பேசுகின்ற போது பாரிஸ் நகரத்து வைட்சேர்ச் பற்றி குறிப்பிடும் வரலாற்று குறிப்புகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. 1875ம் வருடம் கட்டப்பட்ட வைட்சேர்ச்சானது உலகமகாயுத்தம் நடந்து பாரிஸ்மக்கள் எல்லோரும் திசைக்கொன்றாக ஓடிக்கொண்டிருக்க, மக்களின் அழிவில் இடைவிடாது கட்டி எழுப்பப்பட்டது என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் 1871 ல் பாரிஸ் தொழிலாளர்கள் நடத்திய பாரிஸ் கம்யூன் புரட்சியால் விளைந்த பாவத்திற்கு பிராயச்சித்தமாகவே கட்டப்பட்டது என்பதான வரலாற்றுக்

குறிப்புகளையும் கொடுக்கின்றார். இன்னொரு இடத்தில் வைட்சேர்ச்சுபற்றி குறிப்பிடுகின்ற போது. அந்த சர்ச் அடிவாரத்தில் சுற்றுலாவரும் மக்களுக்கு சிறிய சாமான்களை விற்றுத் திரிந்த பிரஞ்சுக்காலனி செனகல் நாட்டைச் சேர்ந்த மம்முடுபுபா என்ற புலம்பெயர்ந்த மனிதன் ஒரு கிறிஸ்துமஸ் தினத்தன்று கொலைச் செய்யப்படுவதும், காவல் அதிகாரி அவன் ஒரு பயங்கரவாதியாக இருக்கலாம் என்று சுட்டேன் என குறிப்பிடுவதும் புலம்பெயர் வாழ்வு குறித்த நுண்அரசியலை கையளிப்பதாய் உள்ளது.

புகலிட விஷயத்தை பேசுவதில் சேனனின் “லண்டன் காரர்” புதினமும் ஒருகோணத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அங்குள்ள விளிம்பு நிலை மனிதர்களின் வாழ்க்கையை எவ்வித ஒப்பனைகளுமின்றி சாதாரண படைப்புமொழி மூலம் சேனன் வெளிப்படுத்துவதும், வெளிநாட்டு சுற்றுலா பயணிகளை கவருகின்ற உலகின் மிக முக்கிய சுற்றுலா மையமாக இருக்கின்ற லண்டன் நகரினை மூத்திரவாடை எடுக்கும் தொடர்மாடிக் குடியிருப்புகளாக காட்சிப்படுத்துவதும் லண்டன் மாநகரின் இன்னொரு குறுக்கு வெட்டுத் தோற்றத்தினை உலகிற்கு காட்டுவதாக உள்ளது.

இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் எஸ். வாசன், “இந்நாவலானது லண்டன் எனும் பெருநகரம் குறித்த மாயையை தலைகீழாகப் புரட்டி போடுகின்றது. லண்டனில் வாழ்கின்ற விளிம்பு நிலை மக்களைக் கதை மாந்தர்களாக கொண்டு இந்நாவல் நகர்கின்றது. ஐயர் என்னும் ஒரு யாழ்ப்பாணத்து இளைஞன். அவனது காதலியான கறுப்பினப்பெண் சாந்தேலா, சுரேஷ் என்ற தமிழக இளைஞன், அவனது சமபாலுறவுக்காரனான டியாகோ என்ற போர்த்துக்கீய இளைஞன் என்பவர்களை முக்கிய பாத்திரங்களாக கொண்டு நகரும் கதை இவர்களது உறவுகளையும் உறவுச்சிக்கல்களையும் விவரிப்பதோடு, சாமானிய மனிதர்களான இவர்கள் அதிகாரங்களினால் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகளையும் அதிகாரங்கள் இவர்கள் மீது பிரயோகிக்கும் வன்முறைகளையும் அதிகாரத் துஷ்பிரயோகங்களையும் முக்கியமான பேசு பொருளாகக் கொண்டு நகர்கின்றது என்கிறார்”. நூல் அறிமுகம், லண்டன் காரரும் BMM புரட்சியும் சேனன் எழுதிய லண்டன்காரர் நாவல் குறித்த ஒரு பார்வை) இப்படியாக புலம்பெயர்ச்சூழல், புகலிடத்தின் பன்முகத்துயரங்கள் ஈழத்தமிழ்ப் புதினங்களில் பதிவாகியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

ஈழத்தமிழ் புதினங்களில் புதியஉத்திகளும் - கருத்தியலும்

ஈழத்தமிழ் புதின ஆசிரியர்களில் ஷோபாசக்தி உள்ளிட்ட பலரும் தமது புதினங்களில் பல புதிய உத்திமுறைகளை கையாண்டுள்ளனர். குறிப்பாக வடிவம், பாத்திர அறிமுகம், தமிழ் வாசகனுக்கு புதியதான புலம்பெயர்ச் சூழல் சார் காட்சிப்படுத்தல்கள் என அவை நீள்கின்றன.

ஷோபாசக்தியின் Box புதினம் மய்யக்கதையில் தொடங்கி முதலாம் கதை, இரண்டாம் கதை என்று நாற்பதாம் கதை வரையிலுமாக நீட்சி பெற்று இறுதியாக முற்றுப்பிரதியில் நிறைவு பெறுகின்றது. சில கதைகளின் உட்பிரிவாக உப பிரதி 1, 2 என்பதாக பத்து உப பிரதிகளும் இந்த கதைப்புத்தகத்தில் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் உபபிரதிகளின் உட்பிரிவாக கதை சொல்லி தான் சொல்லுகின்ற கருத்தின்மீதான நம்பகத்தன்மையை அதிகப்படுத்துகின்ற விதமாக புனைவினை இயக்கிச்செல்லும் சில முதன்மைப்

பாத்திரங்களைக் கொண்டு இதயராணியின் உரைமொழிப் பதிவு, மெதடிஸ்த்திருச்சபைஊழியர் ரோமன்பக்ததாளின் உரை மொழிப்பதிவு, பெரியவர் ஆறன் உரை மொழிப்பதிவு, சைனீஸ் திலகர் என்ற திலகராஜாவின் உரைமொழிப்பதிவு, அமிர்தகலாவின் உரை மொழிப் பதிவு என்பதான கூற்று விளக்கங்களையும் பதிவு செய்துள்ளார். இவை புதினத்தின் கட்டமைப்பில் புதிய சில முறையியலை ஷோபாசக்தி கையாண்டுள்ளதை உணரமுடிகின்றது.

மேலும் Box கதைப்புத்தகத்தின் முக்கியமான அம்சம் நிலவு, கிளியினை பாத்திரமாக்கியுள்ளமை. மேலும் முதன்மைப் பாத்திரத்தை வாய்பேசாத ஒரு ஊமையாக புதினத்தின் இறுதிப்பகுதி வரையிலுமாக கொண்டு செல்வதும், புதினம் எழுப்புகின்ற அரசியல் கேள்விகளுக்கு முறையான பதிலின்மைக்கான அரசியல் நுட்பமாக புனைவு கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டுள்ளதோ என்பதும் சிந்தனைக்குரியது.

ஷோபாசக்தியின் முதல் புதினமான “கொரில்லா” வும் தமிழ் புதினக் கட்டமைப்பில் பல்வேறு புதிய நிலைப்பாடுகளை நமக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருந்தன. கொரில்லா நாவலின் ஆரம்பமே சுமார் 20 பக்க அளவிலான ஒரு தஞ்சம் கோரும் கடித விண்ணப்பத்தின் மூலம் நமக்கு அறிமுகமாகின்றது. அத்துடன் அதன் தொடர் நீட்சியில் வரும் கவிதைகள், பாத்திரங்கள், இடங்கள், பெயர்களுக்கான விளக்கங்கள் வரலாற்றுக் குறிப்புகளுடன் ஓர் அகராதியியல் நிலையைக் கொண்டுள்ளதை பார்க்க முடிகிறது. இவ் அகராதித்தன்மை ஈழப்போர், இயக்கங்கள், மனிதர்கள், புலப்பெயர்வு குறித்த உண்மைத் தன்மையினை நமக்கு வெளிப்படுத்துவதோடு ஒரு சமூக வரலாற்று நாவலாக தம்மை பிரகடனப்படுத்திக் கொள்கிறது.

சமகால ஈழத்துப் புதினங்களுக்கு அடிப்படையாக தாயகம், புகலிடம் என இரு முகங்கள் உள்ளன. இதில் புகலிட எழுத்துக்களில் புதிய உத்திமுறைகளும், புதிய கருத்தியல்களும் அதிகம் முன்வைக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக பார்க்கிறபோது இப்புதினங்கள் நாம் ஏற்கனவே சொன்னது போல ஈழத்தமிழர்களின் பன்முகம் சார்ந்த வலியினை ஒன்று விடாது வெவ்வேறு கோணங்களில் ஒரு புலனாய்வு அதிகாரியைப் போல அலசி எடுக்கின்றது. இது ஈழத்துத் தமிழ்ப் புதின படைப்பாளர்களின் சிந்தனைத் திறனையும் படைப்பு நுட்பத்தையும் அனுபவத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. புதினங்களில் இவர்கள் சிந்தனா ரீதியாக நடத்தும் விவாதங்கள் இவர்களின் கூரிய தருக்கச் சிந்தனையையும், சமூக, அரசியல், வரலாற்று, சித்தாந்த பார்வை குறித்த தெளிவையும் கூட எடுத்துரைக்கின்றது. மேலும் சாதிய, பெண்ணியப் பிரச்சனைகள், உள்நாட்டு இடப்பெயர்வு கருத்தியல்களும் முதன்மை பெறுகின்றன.

முடிவுரை

சமகால ஈழத் தமிழ்ப் புதினங்களை வாசிப்புக்கு உட்படுத்துகின்ற போது போராளிக் குழுக்களின் உள்முரண்கள், இந்திய அமைதிப்படை தமிழ் மக்கள் மீது நிகழ்த்திய வன்மங்கள், மக்கள் போராளிக்குழுக்கள் மீது குறிப்பாக விடுதலைப் புலிகள் மீது கொண்டிருக்கும் அளவற்ற நம்பிக்கை, விமர்சனங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. மேலும் புலிகள் மீதும் மற்றும் உயர்சாதி இந்துக்கள் மீதும் வைக்கப்படும் இஸ்லாமிய விரோதப்போக்கு பற்றியான

விமர்சனங்கள். பதுங்குக்குழி வாழ்க்கை, குழந்தைகளின் பறிபோன வாழ்வு. புலம்பெயர்தலுக்கான அகப் புறக் காரணிகள். புலம் பெயர் பயணம் தொடர்பான சிக்கல்கள். அந்நிய நாடுகளில் இடம், தொழில், இனவெறித்தாக்குதல், பண்பாட்டு நெருக்கடிகள் தொடர்பாக தமிழ் மக்கள் சந்திக்கும் சொல்லொணாத் துயரங்கள். சாதிய, உள்நாட்டு இடப்பெயர்வு, தாயகத்தின் முந்தைய பசுமையான நினைவலைகள் என பலவிதக் கருத்தியல்களும் முதன்மை பெறுகின்றன. இவையே இன்றைய ஈழத் தமிழ்ப் புதினங்களின் மைய நீரோட்டமாக உள்ளன.

References

- Ernest Fisher (2014), *Kalaiyin Avasiyam* (First Edition), Bharathi Puthakalayam, Chennai-600018, India
- Jeevakumaran, V., (2017), *Horse Carriage* (First Edition), Unique media Integrators, Chennai – 600109, India
- Karthigesu Sivathamby, (2011) *Karthigesu Sivathamby interviews*, New Century Book House, Chennai-600098, India.
- Kuna Kaviyalahan (2015), *Vidameriya Kanavu*, First Edition, Agal Pathippagam, Chennai-600014, India.
- Selvakumaran, S., (2008), *Eelam Diaspora Literature* (First Edition), Kavya Publishing, Chennai-600024, India.
- Selvakumaran, S., (2015), *The politics of fiction in contemporary novels*, New Century Book House, Chennai, India.
- Shoba Shakti (2001), *Gorilla* (First Edition), ADAIYALAM, Chennai, India.
- Shoba Shakti (2010), *When I was addicted* (First Edition), Karuppu Pirathigal, Chennai, India
- Shoba Shakti (2015), *Box Story Book* (First Edition), Karuppu Pirathigal, Chennai, India
- Subramaniam, Na., (1978), *Eelam Tamil Novel Literature* (First Edition), Muthamil Publishing House, Yalpanam, Srilanka
- Tamilkavi (2013), *Ozhikkalam* (First Edition), Virpanaiyagam, Chennai, India
- Tamilnathi, (2016), *Parthenium* (First Edition), Natrinai Pathipagam, Chennai-600 005, India
- Yoganathan, C., (1978), *Asylum seekers* (First Edition), Pari Nilayam, Chennai, India

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License